

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. ХАСКОВО , 30.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Д. ДИМИТРОВА-ШАЛАМАНОВА в присъствието на прокурора Петър Василев Мидов (ОП-Хасково) като разгледа докладваното от СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215600600338 по описа за 2021 година

Производството е въззивно по чл. 313 и сл. от НПК.

С Присъда № 260020 от 23.04.2021 год. по нохд N 342/2020 год. РС - Хасково е признал подсъдимия П. С. С. от гр.Х. за невиновен в това, че на 15.02.2019 год. в землището на гр.Х. държал акцизни стоки без бандерол по смисъла на чл.12 ал.1 т.1 и т.2 вр. чл.2 т.2 от ЗАДС, а именно – раздробен тютюн за пушене /за лула и цигари/ и отпадъци от тютюн за пушене /за лула и цигари/ в насипно състояние с общо тегло 24,015 кг на обща стойност 6003.75 лв., когато такъв се изисква по закон съгл. чл.28 ал.1 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, како случаят не е маловажен, поради което го оправдал по повдигнатото му обвинение в престъпление по чл.234 ал.1 предл.2 от НК, като същевременно затова, че на 15.02.2019 год. в землището на гр.Х. държал отпадъци по чл.12 ал.4 от ЗАДС, а именно – отпадъци от тютюн /ПУЛ/ с общо тегло 24,015 кг, които не попадат в обхвата на чл.12 ал.1 т.2 от ЗАДС за нарушение по чл.123б ал.2 от ЗАДС и на основание същия, му наложил административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

С присъдата в тежест на подс.П. са поставени направените по делото разноси за възнаграждения на вещи лица в размер на - 567.47 лв. – в полза на бюджета на ОД МВР – Хасково и в размер на 295.80 лв. – в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ОС -

Хасково.

Независимо от това, че присъдата е била оправдателна, същата е обжалвана от защитника на подсъдимия в частта, в която в негова тежест са поставени направените по делото разноси – на досъдебното производство и на съдебното следствие. Поддържа се, че наложеното административно наказание не дава основание за това. Една част от назначените експертизи /тези на ДП/ били „опровергани“, което е довело и до оправдателна присъда. Същите не влизали в обхвата на предмета на делото. Отговорност за разноси не следвало да се носи за неотнормирани експертизи. Постановеното противоречало на справедливостта. Отправя се искане да се отмени присъдата в тази част и се освободи подсъдимия от отговорност за разноси.

В законния срок против въззивната жалба не са постъпили писмени възражения от РП – Хасково.

В с.з. пред въззивната инстанция подсъдимият и неговият защитник поддържат жалбата по изложените доводи, оплаквания и искане. Обръща се внимание на факта, че още на ДП назначените от разследващия орган експертизи са били оспорени и е било искано назначаването на друга, което прокурорът оставил без уважение. На съдебното следствие то било уважено и така назначената последна експертиза се оказала решаваща. Въпреки, че настоящото искане било отправено в пледоарията на защитника пред районния съд, същото не било обсъдено в изготвените мотиви към съдебния акт. Същевременно обаче съдът изрично посочил, че кредитира и основава изводите си само и единствено на заключението на назначената на съдебното следствие последна експертиза.

Прокурор от ОП – Хасково намира въззивната жалба неоснователна. Разноските за назначаване на експертизи следвало да се направят за изясняване на делото и реализираната, макар административна отговорност давала основание същите да бъдат заплатени от подсъдимия.

Хасковският окръжен съд, като провери правилността на обжалваната присъда по посочените в жалбата оплаквания, изтъкнатите доводи и служебно, констатира следното:

Въззивната жалба е подадена в законния срок, против подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт и от процесуално легитимирана страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Фактическата обстановка по делото не следва да се обсъжда, предвид предмета на

жалбата и обхвата на инстанционния контрол.

Във връзка с повдигнатото против подсъдимия обвинение в престъпление по чл.234 ал.1 предл.2 от НК, на ДП са били назначени няколко експертизи.

С постановление от 18.02.2019 год. на разследващ полицай е назначена физико-химическа експертиза, възложена на вещо лице – химик от НТЛ, на която е възложено заключение по следните въпроси - предоставеният за изследване обект – представителна проба от нарязана листна маса с мирис на тютюн, представлява ли тютюнево изделие по смисъла на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия. Съгласно изготвеното заключение /л.22 и сл. от ДП/ - представената представителна проба представлява раздробен тютюн, който може да се пуши и попада в обхвата на чл.12 ал.1 от ЗАДС – т.1 и т.2.

За изготвянето на това заключение на вещото е определено и изплатено възнаграждение в размер на 107.24 лв.

С постановление на разследващ полицай от 2.04.2019 год. е назначена друга физико-химическа експертиза, възложена на същото вещо лице – химик от НТЛ, на която е възложено заключение по следните въпроси: предоставените за изследване обекти: 1, 2, 3 - представителни проби от иззети по делото от подсъдимия веществени доказателства - нарязана листна маса с миризмата на тютюн, представляват ли тютюнево изделие по смисъла на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, попадат ли в някоя от хипотезите на чл.12 от ЗАДС и в коя, по какъв начин /ръчно или машинно/ е раздробен тютюна. Съгласно изготвеното заключение /л.86 и сл. от ДП/ - представените проби представляват тютюн, който може да се пуши, попадат в обхвата на чл.12 от ЗАДС – т.1 и т.2 и няма методика, по която да се установи по какъв начин е раздробен тютюна.

За изготвянето на това заключение на вещото е определено и изплатено възнаграждение в размер на 262.68 лв.

С постановление от 25.09.2019 год. е назначена оценъчна експертиза, на която е възложено да оцени пазарната стойност на предмета на престъплението, както и размера на неплатения акциз на тютюна. Било е изготвено заключение от вещо лице, според което пазарната оценка на иззетия 24,015 кг годен за консумация тютюн е 6003.75 лв., а дължимият акциз за същия е определен на 3650.28 лв.

За това заключение е определено и изплатено възнаграждение на вещото лице в размер на 109.20 лв.

На 8.01.2020 год. са били предявени материалите от ДП на подсъдимия и неговия защитник, при което от тяхна страна е било направено възражение, че предмета на престъплението не отговаря на дефиницията за тютюн по смисъла на ЗАДС, тъй като освен тютюна, годни за пушене са също така карантия и отпадък, и отправено искане за

назначаване на нова експертиза, по която заключение да изготви вещо лице – технолог от Института по тютюните – Пловдив. С Постановление на наблюдаващия прокурор от 10.01.2020 год. това искане е било отказано. Същевременно са дадени указания на разследващия полицаи да прецизира обвинението, като се повдигне ново такова. Отнася се за цитиране в постановлението за привличане на текстовете на чл.12 ал.1 от ЗАДС, чл.2 т.2 от същия, чл.28 ал. от ЗТ и т.н.

Новото, прецизирано постановление за привличане е от 10.02.2020 год. и при новото предявяване на материалите от ДП от същата дата подсъдимият и защитникът са направили същото възражение и искане. С постановление на наблюдаващия прокурор от 12.02.2020 год. отново е отказано уважаването им. Същевременно са дадени указания на разследващия орган да назначи нова оценителна експертиза, на която да се възложат същите задачи, но не за нарязан, а за раздробен тютюн.

С постановление от 18.02.2020 год. е назначена втора оценъчна експертиза. Задачите към нея са формулирани по абсолютно идентичен начин, единствено във второто е посочено, че ВД, което е обект на експертизата е раздробен тютюн / в първоначалното не е бил посочен нарязан тютюн/. По тази втората експертиза, назначеното също вещо лице е изготвило абсолютно идентично заключение със същите стойности на тютюна и невнесения акциз /л.156-158 от ДП/.

Затова заключение е било определено и изплатено възнаграждение в размер на 82.35 лв.

С това направените на ДП разноски възлизат на общо 561.47 лв. – всички само и единствено за възнаграждения на вещи лица.

На съдебното следствие двете вещи лица, изготвили гореописаните заключения, са били разпитани и им е било изплатено възнаграждение в размер на по 25 лв. за явяване и устен доклад пред съда. След това най-после е било уважено искането на защитата и назначена нова химическа експертиза, възложена на вещо лице от Института по тютюна и тютюневите изделия – Пловдив, на която са поставени въпроси – съдържанието на изетите като ВД чували попадат ли като тютюн за пушене в някоя от хипотезите по чл.12 ал.1 от ЗАДС, а ако има отпадъци от тютюн, да се определи тяхното количество поотделно и дали същите са годни за пушене.

Било е изготвено заключение и изслушано от съда вещо лице – гл. ас. д-р Н. П. Н. от Института по тютюна и тютюневите изделия. Според същото – веществените доказателства представляват дребни късове от изсушени тютюневи листа с размер, по-малък от 10мм, цели, необработени тютюневи жили и други примеси. Следва да се квалифицират като „пул“ съгл. БДС 8391-85 „Тютюн и тютюневи изделия.Терминология“. Пулът е тютюнев отпадък, негоден за консумация. Може да се използва от химическата индустрия за получаване на никотин, препарати за растителна защита, производство на тютюнево фолио и на пелети. Не

попада в обхвата на чл.12 ал.1 т.2 от ЗАДС.

След разпита му, съдът е постановил да се изплати възнаграждение в размер на общо 285.90 лв.

В мотивите си към постановената оправдателна присъда, съдът е посочил, че не кредитира заключенията на двете физико-химически експертизи от ДП, тъй като са изготвени от вещо лице, което не е тесен специалист в областта на тютюните и липсата на специална компетентност е причина за неправилното заключение, че се отнася за тютюн, годен за пушене. Липсата на нужните специални знания не позволила да се идентифицира изследваната фракция като „пул“, вместо като тютюн.

При тези данни по делото, настоящата инстанция намира въззивната жалба основателна. Затова са налице две групи основания.

Първо, нормата на чл.189 ал.3 от НПК е категорична, че „когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разноските по делото“. Съответно съгл. чл.190 ал.1 от същия, „когато подсъдимият бъде оправдан..., разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата.“ Последното никога не е будело съмнение в съдебната практика. В случая подсъдимият е оправдан. По-горе цитираните норми не са изменени след въвеждането на новите ал.4 на чл.301 и ал.6 на чл.305, които дават възможност, постановявайки оправдателна присъда, съдът да прецени, че деянието съставлява административно нарушение и да наложи административно наказание. Нормите от областта на наказателното право не могат да се тълкуват разширително, а и наказателната отговорност е различна от административно-наказателната. НПК не съдържа препращане към ЗАНН и АПК по въпроса за разноските, а и самият ЗАНН няма ясна и директна разпоредба, установяваща отговорност за разноски на извършителя на административно нарушение.

Това е формалната страна на въпроса.

Второ, възприетото от настоящата инстанция разбиране на единствения спорен въпрос по делото намира основание и при преценка на необходимостта и относимостта на назначените експертизи. На ДП са били назначени две физико-химически и две оценителни експертизи, на всяка двойка от които се поставят принципно едни и същи въпроси. На втората физико-химическа експертиза е поставен всъщност един допълнителен въпрос в сравнение с първата – по какъв начин – ръчно или машинно е раздробен тютюна. Въпреки това са възпроизведени и същите въпроси, по които вече е имало изготвено заключение от първата. Не става съвсем ясно кое е наложило назначаване на втора оценъчна експертиза, може да се заключи, че в единия случай се иска оценка на нарязан, а в другия – на раздробен тютюн. Така или иначе заключенията са напълно идентични.

Въззивният съд остава с впечатлението, че разследващият орган, или прокурорът, не

е могъл да формулира пълноценно и изчерпателно задачите към експертизите и твърде необмислено и безотговорно обременява производството с разноси. Освен това двукратно е отказал назначаването на поискана от защитата експертиза. Същата обаче е била назначена от съда и след изготвеното и изслушано заключение, самият прокурор се е отказал да поддържа обвинението, а не е и протестира оправдателната присъда. Съдът пък изрично е мотивирал, че отказва да кредитира заключенията от ДП поради това, че са некомпетентни.

При горните данни по делото напълно несправедливо и лишено от правна и житейска логика е поставяне в тежест на подсъдимия на направените по делото разноси.

По изложените съображения, настоящата инстанция намира подадената жалба основателна, поради което същата ще следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл.334 т.3 вр. чл.337 от НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда №260020/23.04.2021 год., постановена по нохд №342/2020 год. по описа на РС – Хасково, като ОТМЕНЯ същата в частта, в която в тежест на подс.П. С. С. са поставени направените по делото разноси, вместо което ПОСТАНОВЯВА същите да останат в тежест на държавата.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____